

[Alfred Jensen.]

får tildelt noget tilskud før i 1952 efter 1. april, eller måske skal man vente helt til juli, og det vil altså sige, at der går langt over et år. Da vi gennemførte dette forslag i fjor, var det jo en almindelig social foranstaltning, som skulle afløse ydelser til familier, der havde store byrder i forbindelse med forsørgelse af børn, og derfor var det en urimelighed, at der var et sådant hul i lovgivningen på et helt år. Selvom man ikke vil følge os i vort forslag om at lave loven om, må man dog kunne ændre den sådan, at de familier, der velsignes med børn, efter at de har indgivet selvangivelsen, må kunne få et helt eller et halvt års tilskud i det skatteår, der står for. Den lempelse må man dog kunne gennemføre. Den nuværende bestemmelse, som nu foreslås fornyet, er urimelig.

Tilskuddets størrelse forekommer mig ikke tilstrækkelig. Jeg betragter det som et tilskud, der skulle gøre det lettere for familier med børn at komme igennem de daglige vanskeligheder. Man kan vel ikke undgå at sætte dette børnetilskud i forbindelse med den lettelse i beskatningen, der gives for hjemmeværende børn, og tager man det hele i betragtning: børnefradrag og den lettelse, der er fremkommet i beskatningen, og lægger børnetilskuddet til, kommer vi ikke op på et større beløb end højst 300 kr. pr. barn. Jeg tror, at enhver vil give mig ret i, at dette beløb ikke er tilstrækkeligt, som forholdene er, og det er dem, vi skal tage hensyn til. Så bør man give den fader og moder, som har byrderne og bekymringerne ved opdragelsen og opfødsningen af børnene, et større tilskud, end der her foreslås, og mit parti ønsker, at det skal forhøjes klækkeligt. Jeg kan forøvrigt godt antyde, hvor højt vi mener man bør gå. Efter vor opfattelse bør man for de laveste indtægtsgrupper foretage en fordobling af børnetilskuddet. Det skal man gøre, for det skylder man de familier, der har børn, også fordi netop familier med børn har store vanskeligheder i øjeblikket og vil få betydeligt større vanskeligheder i den tid, der kommer.

Mit parti er altså velvilligt indstillet overfor forslaget om børnetilskud. Vi ønsker det ændret på visse punkter, og skulle det efter udvalgsbehandlingen ikke imødekomme de ønsker, der her er fremsat, må man indstille sig på, at vi vil stille ændringsforslag herom.

Inden jeg går ned fra talerstolen, vil jeg gerne efterlyse endnu en foranstaltning, som den nuværende finansminister ganske vist

ikke har lovet, men som forgængeren stillede i udsigt, da han forelagde forslaget om børnetilskud. Det drejer sig om et ekstraordinært tilskud til alders- og invaliderentemodtagere og med dem ligestillede personer. Da vi gennemførte børnetilskuddet i fjor, blev der givet et sådant erstatningsbeløb — har jeg vel lov at kalde det — til de gamle, invaliderne, kronisk syge og også til enligstillede mødre med børn. Det var for forsørgeres vedkommende på 80 kr. og for enligstillede på 40 kr. Da finansministeren i oktober forelagde forslaget om børnetilskud, sagde han, at han agtede at komme med et forslag om en sådan ekstra hjælp også til de gamle. Jeg har ikke set noget forslag, jeg har ej heller hørt noget, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Kommer der et sådant forslag? De gamle er interesseret deri, og jeg forstod på det ærede medlem hr. Strøms nik, at han også var interesseret i, at vi får gennemført et sådant forslag. Initiativet kan naturligvis tages fra anden side, men i oktober stillede der de gamle og enligstillede et sådant beløb i udsigt, og vi må have svar på, hvorledes stillingen overfor de gamle er. Vil man give dem de 80 kr. og 40 kr., som de har moralsk krav på?

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet lovforslaget deres tilslutning.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde nogle bemærkninger om det afsnit i udskrivningsloven, der vedrører de kooperative virksomheder. Det forekommer mig, at disse bemærkninger havde en lovlig agitatorisk form, hvad jeg ikke synes havde været nødvendigt. Man kunne næsten få det indtryk, at skatten på dette område var blevet mindre efter nyordningen, medens jo dog forholdet er det, at den er blevet meget betydeligt større, end den var før. Hvor stor den skal være, er jo et andet spørgsmål. Det ærede medlem brugte den vending, at man skulle have 2 500 kr. gennemsnitlig pr. forening for at opnå lighed, men der fremkom ikke nogen art af dokumentation for dette.

Jeg gør opmærksom på, at hvis man vil bedømme spørgsmålet lighed, forsåvidt angår de almindelige brugsforeninger, må man naturligvis sammenligne skatten for en brugsforening plus dens uddeler med skatten for en købmand, og så er endda sammenligningen ikke altid rigtig, idet den pågældende købmand jo normalt vil have en vis formue, hvad uddeleren vel ikke har i tilsvarende grad. Men jeg vil gerne minde om, hvad der skete, da den nugældende